

«Εις τόπον αναπαύσεως» ο π. Χαρίτων Μαχαιριώτης (ΦΩΤΟ)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Μέσα σε κλίμα ιδιαίτερας συγκινήσεως τελέσθηκε χθες το απόγευμα, η εξόδιος ακολουθία του μακαριστού προηγούμενου της Ιεράς Μονής Μαχαιρά, ιερομονάχου κυρού Χαρίτωνος Μαχαιριώτη, ο οποίος εξεδήμησεν εις Κύριον, την Παρασκευή 13 Ιουνίου 2014.

Η εξόδιος ιερά ακολουθία του κοιμηθέντος εψάλη εις τον Ιερό Ναό Παναγίας Αγίας Νάπας, προεξάρχοντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασιλείου και συνχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Λήδρας κ. Επιφανίου, παρουσία πολλών Ιερέων από την Μητρόπολη Κωνσταντίας και από άλλες Μητροπόλεις της Κύπρου, των κατά σάρκα συγγενών του, πολλών πνευματικών τέκνων του, καθώς και πλήθος πιστών, οι οποίοι προσήλθαν να αποχαιρέτισουν τον π. Χαρίτωνα και να λάβουν για τελευταία φορά την ευχή του.

Ο εκλιπών ήταν ιδιαίτερα αγαπητός και είχε πλούσιο πνευματικό έργο και μεγάλη συμβολή στην διακονία του Ευαγγελίου στην περιοχή και άφησε τη δική του σφραγίδα με την πραότητα και την καλοσύνη του.

Για την προσωπικότητα και την πλούσια πνευματική δράση του π. Χαρίτωνος αναφέρθηκε, στον επικήδειο λόγο του, τον οποίο παραθέτουμε ολόκληρο στην συνέχεια, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος.

«Σήμερα προπέμπουμε στην αιώνια βασιλεία του Θεού και με τη δέουσα συγκίνηση τον αδελφό και εν Χριστώ συλλειτουργό μας πατέρα Χαρίωνα Μαχαιριώτη. Εάν προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε τα σημεία των καιρών, κατά την ευαγγελική ρήση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που αναδύονται μέσα από τη ζωή του, θα διαπιστώσουμε ότι η αγάπη του Θεού που φανεωνόταν μέσα από τις ποικίλες δοκιμασίες, του χαλύβδωναν την πίστη και την αγάπη προς τον Θεό, προς την Υπεραγία Θεοτόκο και προς όλους τους ανθρώπους. Ο ίδιος, κατά τον ενθρονιστήριο του λόγο ως ηγουμένου της Μονής Μαχαιρά έλεγε χαρακτηριστικά. «Θα ευγνωμονώ δε αιωνίως, από τα τρίςβαθα της ταπεινής μου υπάρξεως, την Κυρίαν Θεοτόκον, την Δέσποιναν του κόσμου και Μητέρα των ορφανών και όλων των Χριστιανών, που εξ αρχής και μέχρι της στιγμής αυτής στοργικώτατα με έχει αναλάβει, παρά την αναξιότητά μου, και με σκέπει, καθοδηγεί και ενισχύει εν παντί. Και διά το μέλλον και μέχρι τέλους, Κυρία ημών Θεοτόκε, μη εγκαταλείπης με, παρακαλώ, και εις Σε την πάσαν ελπίδα μου και τελείαν εξάρτησιν αναθέτω ανεπιφυλάκτως».

Ο αείμνηστος π. Χαρίτων γεννήθηκε στην Αγία Νάπα το 1941. Είχε ακόμα δύο αδελφούς και δύο αδελφές.

Σε ηλικία 4 ετών έχασε τη μητέρα του και σε ηλικία 12 ετών και τον πατέρα του. Την ευθύνη της ανατροφής του ανέλαβε η μεγαλύτερη αδελφή του Βαλεντίνη.

Το 1959 εντάχθηκε ως δόκιμος στην Ιερά Μονή Μαχαιρά. Το 1960 μέχρι το 1963 φοίτησε στην Ιερατική Σχολή Απόστολος Βαρνάβας. Το 1963 εκάρη Μοναχός της Μονής και χειροτονήθηκε Διάκονος.

Από το 1963 μέχρι και το 1965 εγκαταβίωσε στο Άγιον Όρος, όπου γνώρισε εμπειρικά και όχι απλώς θεωρητικά την ασκητική ζωή. Από το 1965 έως το 1969 ολοκλήρωσε τις Γυμνασιακές του σπουδές και από το 1969 έως το 1973 πραγματοποίησε τις Θεολογικές του σπουδές στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Κατά τη διάρκεια των θεολογικών του σπουδών το 1971 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και με το πέρας των σπουδών του έλαβε το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη.

Ο π. Χαρίτων στη συνέχεια πήγε στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής όπου φοίτησε στο Princeton Theological Seminary με εξειδίκευση στη θεολογία της Καινής Διαθήκης.

Μετά από ανάπαυλα ενός έτους, το 1976, όπου υπηρέτησε ως Προϊστάμενος του Μετοχίου της Μονής του στη Λευκωσία, επανήλθε στις Ηνωμένες Πολιτείες για να εκπονήσει Διδακτορική Διατριβή.

Εκεί, στα πλαίσια των σπουδών του, για τρία χρόνια παρακολούθησε επίσης μαθήματα Συστηματικής και Μυστικής Θεολογίας σε Πανεπιστήμια της Ουάσιγκτον και του Princeton.

Κατά διαστήματα το 1981, το 1982 και το 1986 επισκεπτόταν το Άγιον Όρος, συνδυάζοντας τον πόθο του για άσκηση με εκείνο της θεολογικής του κατάρτισης.

Στις 4 Μαΐου το 1987 εξελέγη παρά την επιθυμία του Ηγούμενος της Μονής Μαχαιρά. Ο ίδιος, στον ενθρονιστήριο λόγο του ομολογεί.

«Αρνούμενων πάντων των υποψηφίων σθεναρώς μέχρι και των τελευταίων στιγμών και εμού προσωπικώς έτι περισσότερο, αμέσως μετά τα αποτελέσματα της εκλογής με αποφασιστικότητα οι Πατέρες μου είπαν: Κατάλαβέ το, αυτήν την στιγμήν το σκάφος της Μονής και της Εκκλησίας κλυδωνίζεται φοβερά υπό γιγαντιαίων κυμμάτων και σφοδροτάτων ανέμων και είναι έτοιμον να καταποντισθή. Χρειάζεται ένας Ιωνάς, που πρέπει να πέση εις την θάλασσαν, για να σταματήσει ο σάλος και επέλθη η ποθητή εις όλους γαλήνη και ομόνοια. Εμείς θέλουμε και αποφασίσαμε να ρίξουμε εσένα, που είσαι ο πιο μικρός εκ των υποψηφίων και οφείλεις να κάμης υπακοήν προς την αδελφότητα».

Η διάρκεια της ηγουμενίας του ήταν μικρή μεν αλλά σημαντική για την ειρήνευση των πραγμάτων και για την περαιτέρω πορεία της τροφού Μονής του.

Ένα χρόνο μετά, στις 19 Μαΐου 1988, ένεκα του κλονισμού της υγείας του υπέβαλε την παραίτηση του ενώπιον του Αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου.

Από το 1992 μέχρι και της προ ολίγων ημερών εκδημίας του εις Κύριον, η Γενέτειρα του Αγία Νάπα, αλλά και ολόκληρη η Επαρχία μας είχε την ευλογία της παρουσίας του εδώ, όπου μέσω της Εξομολόγησης καθοδηγούσε πολλές ψυχές, προσφέροντας τους πνευματική στήριξη και ανάπαυση από τα ποικίλα προβλήματα της ζωής.

Ως ο Επίσκοπος της περιοχής εκφράζω την ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη μου για την πνευματική αυτή προσφορά του.

Είχε αναλώσει εαυτόν στο έργο της Εκκλησίας, γιατί, όπως είπε και πάλιν στον ενθρονιστήριο του λόγο, ο Θεός αγκαλιάζει μέσω των λειτουργών του όλους και τους προσφέρει την αγάπη του.

Πάτερ Χαρίτωνα, ο Θεός εξήλωσε και θέλησε να σε μεταθέσει κοντά του στο ουράνιο θυσιαστήριο.

Η επί γης Εκκλησία εξήλωσε γιατί ένας άξιος κληρικός της αποδημεί στους ουρανούς. Οι οικείοι σου θρηνούν για τη φυγή σου, καθώς και όλα τα πνευματικά σου τέκνα, προς τους οποίους απευθύνουμε τα θερμά μας και ειλικρινή συλλυπητήρια.

Είμαι βέβαιος ότι εσύ θα τους παρηγορείς και θα πρεσβεύεις για όλους εμάς ενώπιον του θρόνου του αδέκαστου Κριτή, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, γιατί εκεί καλείσαι να συνεχίσεις τη θυσιαστική σου προσφορά για όλους εκείνους που αγάπησες με την αγάπη του Χριστού.

Καταθέτουμε αυτό το στεφάνι σαν σύμβολο του αμαράντινου, του άφθαρτου και του αιώνιου στεφάνου με το οποίο σε στεφανώνει τώρα ο δωρεοδότης Κύριος, επαναλαμβάνοντας σου το «ευ δούλε αγαθέ και πιστέ. Επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω. Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου».

Γράφει ο Λουκάς Παναγιώτου

Πηγή: romfea.gr